

РЕШЕНИЕ

№ 2847

гр. София, 18.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 41 СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: МАРИЯ ЕМ. МАЛОСЕЛСКА

при участието на секретаря НИКОЛЕТА СТ. ИВАНОВА
като разглежда докладваното от МАРИЯ ЕМ. МАЛОСЕЛСКА Гражданско дело № 20231110121735 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на глава Осемнадесета, раздел I, чл. 235 ГПК.

Образувано е по искова молба, подадена от [*****] срещу Б. П., ЛНЧ [*****], с която са предявени иски с правно основание чл. 558, ал. 7 КЗ, вр. чл. 557 КЗ, както следва: за сумата от 1689,69 лева, представляваща изплатено от ищеца на собственика на лек автомобил [*****], [*****] / [*****] / обезщетение за имуществени вреди, възникнали от ПТП, причинено от ответника на 31.10.2020 г. [*****], както и за сумата от 716,49 лева, представляваща изплатено от ищеца на [*****] / собственик на лек автомобил [*****] с [*****] / обезщетение за имуществени вреди, възникнали от същото произшествие, ведно със законната лихва от 26.04.2023 г. до окончателното плащане.

Ищецът твърди, че на 31.10.2020 г. [*****], по [*****], с посока от [*****] към [*****], ответникът, управлявайки собствения си лек автомобил [*****], [*****] под влиянието на кокаин и с несъобразена скорост, изгубил контрол и ударил паркирания лек автомобил [*****] с [*****], в резултат на което последният се изместил и ударил паркирания пред него лек автомобил [*****] с [*****]. Твърди, че в резултат от причиненото от противоправното поведение на ответника произшествие за [*****] и за [*****] са възникнали имуществени вреди. Доколкото към датата на настъпване на произшествието за управлявания от ответника автомобил

не е била сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, то и увредените лица са предявили претенции към ищеца, който е удовлетворил същите. Ответникът е бил поканен да плати извънсъдебно задълженията си, но плащане не последвало. Моли за уважаване на предявените иски и за присъждане на разноски.

Ответникът, чрез назначения му особен представител, в срока по чл. 131 ГПК, оспорва предявените иски с доводи за тяхната неоснователност. Поддържа, че от представените доказателства, в т.ч. и от съдържанието на протокола, не се установявал по категоричен начин механизма на реализиране на произшествието и че същото е възникнало от противоправното поведение на ответника. Релевира доводи относно липсата на доказателствена сила на протокола за ПТП. Моли за отхвърляне на исковите.

Софийски районен съд, като прецени събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните, заявени в хода на производството, намира за установено следното от фактическа страна:

Установява се от събраните по делото доказателства, че на посочените в исковата молба място и дата е настъпило ПТП с участие на ответника, който към момента на събитието е управлявал л.а. [*****] с посочения в исковата молба регистрационен номер без валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, като движейки се по [*****] с посока от [*****] към [*****] е реализирал ПТП с намиращите се в паркирано състояние автомобили – [*****] [*****] и [*****], [*****]. В съставените за събитието протоколи за ПТП е посочено, че причина за същото е движението от страна на ответника с несъобразена с пътните условия скорост. Видно е от съдържанието на съставените протоколи за ПТП, че водачът е тестван за употреба на наркотични вещества, при което е установено, че е управлявал МПС след употреба на кокаин.

По делото като доказателство е прието и удостоверение, рег. № 433200-19416/03.02.2021 г., въз основа на което съдът приема, че за процесното събитие водачът на [*****] е бил наказан с влезли в законна сила наказателни постановления за извършени нарушения на разпоредбите на чл. 20, ал. 2 ЗДвП и на чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ.

Не се оспорва от ответника обстоятелството, че към датата на събитието за управлението от него автомобил не е била сключена застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“.

Доказано по делото е, че във връзка с процесното произшествие при ищеца са били образувани две преписки по искане на собствениците на увредените автомобили, както и че след извършен оглед и оценка на вредите, на 15.03.2021 г. в полза на [*****] е заплатена сума в размер на 1676,69 лева, а в полза на [*****] – сума в размер на 703,49 лева.

Изпратената до ответника на заявления пред българските власти адрес регресна покана е била върната на подателя ѝ като непотърсена.

По делото е изслушано и прието заключението на съдебната автотехническа експертиза, което съдът кредитира като обективно и компетентно, изготвено от експерт, притежаващ необходимите специални знания от областта на техническите науки. Съгласно същото ответникът с управлението от него автомобил се е движел по [*****] с посока към [*****], при което в района срещу [*****] поради движение с несъобразена скорост е станал причина за настъпване на ПТП, като с управляваното МПС е ударил намиралите се в паркирано състояние отстрани на булеварда автомобили [*****] и [*****]. Според заключението всички щети, описани в опис заключенията, представени от ищеца (фигуриращи и в протоколите за ПТП), се намират в причинна връзка с настъпилото произшествие. Вещото лице е дало заключение, че стойността, необходима за възстановяване на лек автомобил [*****], изчислена на база Методиката към Наредба № 24 възлиза на сумата 2019,69 лева, а тази, необходима за възстановяване на [*****] – 744,05 лева. Експертът, извършвайки собствено проучване на цените на 10 независими сервиза, е констатирал, че по средни пазарни цени възстановителната стойност, необходима за отстраняване на уврежданията по автомобилите, е в пъти по-голяма от изплатеното от ищеца на пострадалите лица.

При така установеното от фактическа страна, съдът приема от правна страна следното:

С оглед твърденията на ищеца и заявления с исковата молба петитум, съдът приема, че е сезиран с искове по чл. 558, ал. 7 КЗ, вр. чл. 557, ал. 1 КЗ.

В доказателствена тежест на ищеца по предявените е да докаже, че на посочените в исковата молба дата и място е настъпило ПТП в следствие противоправното поведение на ответника, който към момента на събитието е управлявал л.а. [*****] с посочения в исковата молба регистрационен номер без валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, наличието на причинно-следствена връзка между противоправното поведение на ответника и настъпилите имуществени и неимуществени вреди, техния размер, изплащането на обезщетения на увреденото лице в размер на действителната стойност на имуществените вреди. В тежест на ответника при установяване на горните обстоятелства е да установи погасяване на вземанията на ищеца.

Съгласно чл. 558, ал. 7 КЗ след изплащане на обезщетението по чл. 557, ал. 1 Гаранционният фонд встъпва в правата на увреденото лице до размера на платеното обезщетение и лихви, както и разходите за определянето и изплащането му, следователно има право да получи платеното на увредения обезщетение, когато при настъпването на пътнотранспортното произшествие водачът, причинил същото, е управлявал моторното превозно средство без валидна застраховка „Гражданска отговорност“. По силата на законовата разпоредба фондът се суброгира в правата на удовлетворения кредитор срещу причинителя на вредата, който е управлявал МПС без задължителната застраховка. Следователно предпоставките за предвидената суброгация са: 1/. управление на МПС без задължителна застраховка "Гражданска отговорност" от страна на деликвента 2/. [*****] да е изплатил на увреденото трето

лице обезщетение за причинените му вреди, 3/. вредите да са причинени от деликвента чрез неговото виновно и противоправно поведение.

От представените в хода на производството писмени доказателства и заключението на САТЕ, на което съдът дава вяра, настоящият състав приема, че по делото са доказани всички предпоставки за основателност на предявения иск.

Установено е, че ответникът е управлявал лек автомобил [*****], [*****] без действащ застрахователен договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите и е участвал в пътнотранспортно произшествие на 31.10.2020 г., настъпило на територията [*****]. Установено е също така, че произшествието е настъпило поради противоправното поведение на ответника – последният е управлявал автомобила с несъобразена с пътните условия скорост, при което е ударил отзад паркираните от страни на булеварда два пострадали автомобила, като първо е ударил лек автомобил [*****], който от удара се е изместил и се е ударил в паркирания пред него автомобил [*****]. С последното ответникът е нарушил правилата на чл. 20, ал. 2 ЗДвП, доколкото като водач на пътнотранспортно средство не е съобразил избраната от него скорост на движение с конкретната пътна обстановка, за да бъде в състояние да спре при възникнала опасност за движението. За да настъпи ПТП съгласно установения по делото механизъм съдът приема, че ответникът е нарушил и правилата относно нормативно установения начин на движение на автомобилите по пътното платно, като не е контролирал надлежно управляваното МПС и е допуснал същото да се отклони и да удари намиралите се в паркирано състояние автомобили.

Следва също така да се посочи, че установените по автомобилите увреждания подкрепят извода на съда, че ответникът се е движил с несъобразена скорост към момента на настъпване на удара, сочещи именно на проявено противоправно поведение от страна на ответника, като именно последното е било причината за реализиране на произшествието, от което за третите лица са настъпили вреди, които ищецът е обезщетил. Ето защо и съдът приема, че неоснователно от страна на ответника в производството се поддържа, че противоправното му поведение не е било доказано в случая, предвид че останалите участници в ПТП са се намирали в паркирано състояние.

Във връзка с доводите на ответника относно доказателствената стойност на протокола за ПТП следва да се посочи, че съдът принципно споделя същите. В случая за произшествието е съставен протокол за ПТП от компетентно длъжностно лице към МВР в кръга на функциите му и по установен в закона ред. В трайната практика на ВКС се приема, че протоколът за ПТП, съставен от длъжностно лице в кръга на служебните му задължения, съставлява официален документ по смисъла на чл. 179 ГПК, който се ползва не само с обвързваща съда формална доказателствена сила относно авторството на материализираното в него изявление на съставителя, но и с материална доказателствена сила относно самото удостоверено волеизявление - решение № 85/28.05.2009 г. по т. д. № 768/2008 г. на ВКС, II ТО, решение № 24/10.03.2011 г. по т. д. № 444/2010 г. съставът на ВКС, I ТО, решение № 73/22.06.2012 г. по т. д. № 423/2011 г. на ВКС, I ТО и решение № 98/25.06.2012 г. по т. дело № 750/2011 г. на ВКС, II ТО. Съставителят удостоверява пряко възприети от него факти при огледа, относими за определяне на механизма на ПТП, като местоположението на МПС, участници в ПТП, характера и вида на нанесените щети, пътните знаци и маркировката на мястото на произшествието и други.

В конкретния случай не са ангажирани доказателства за провеждане на насрещно доказване на удостоверените от длъжностното лице обстоятелства, отразени в протокола в кръга на служебните му функции - във връзка с участващите ППС, тяхното местоположение, констатираните от длъжностното лице и отразени в протокола за ПТП видими щети по автомобилите. Същите кореспондират с отразените в описите на представители на [*****] обстоятелства, като по въпроса за механизма на произшествието и наличието на причинна връзка между настъпването на инцидента и

причинените по леките автомобили увреждания е изслушано заключението на САТЕ, на което /както се посочи и по-горе/ съдът дава вяра и ползва същото при формирането на изводите си за правнорелевантните за спора факти.

По доводите на ответника, че за обосноваване претенцията на ищеца по делото са представени частни свидетелстващи документи, които не могат да се противопоставят по съдържание на ответника, неучаствал при съставянето им, следва да се посочи, че всички частни документи се ползват с обвързваща съда формална доказателствена сила относно авторството, щом са подписани, а в хипотезите на чл. 181 ГПК имат и достоверна дата за трети лица. Свидетелстващите документи (частни и официални) разполагат и с материална доказателствена сила, но тя има обвързващо съда действие единствено при официалните свидетелстващи документи. Следователно частните свидетелстващи документи са годни доказателствени средства (допустими според процесуалния закон), стига да няма забрана според действащия по време и мястото на съставянето им закон по такъв начин да се удостоверяват фактите, за които свидетелства, а съдът ги преценява по вътрешно убеждение и с оглед на всички обстоятелства по делото.

В конкретния случай представените от ищеца писмени документи, приети като доказателства по делото, кореспондират помежду си, като преценявайки ги обстойно и по вътрешно убеждение, съдът формира извод за основателност на предявените искове, доколкото от същите се установява противоправно и виновно /по арг. от чл. 45, ал. 2 ЗЗД/ поведение на ответника, във връзка с което са били причинени имуществени вреди, за които ищецът е изплатил обезщетение на основание чл. 557, ал. 1, КЗ.

В аспекта на изложеното и предвид заключението на САТЕ, от което се установява, че ищецът е изплатил обезщетения в размер, значително по-нисък от средните пазарни цени по смисъла на закона и съдебната практика, съдът приема, че с изплащането на обезщетения за причинените в резултат от поведението на ответника имуществени вреди при процесното ПТП, ищецът се е суброгира в правата на увредения и има право да претендира от ответника за платените обезщетения. Ищецът е предявил претенции и за присъждане на ликвидационни разноски, които съдът на основание чл. 162 ГПК намира, че съответстват на заявените суми.

Предявените искове, като основателни и доказани, следва да се уважат за пълните предявени размери.

По разноските:

При този изход от спора на основание чл. 78, ал. 1 ГПК право на разноски има само ищецът. В полза на последния следва да се присъдят сторените в хода на производството разноски за държавна такса и депозити, от които са изплатени възнаграждения на вещото лице по САТЕ и на особения представител на ответника. На основание чл. 78, ал. 8 ГПК съдът определя възнаграждение на юрисконсулт, представлявал ищеца в производството, в размер на сумата от 150 лева или в тежест на ответника следва да се възложи сумата от общо 996,25 лева.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Б. П., ЛНЧ *****, с регистриран на територията на Република България адрес: [*****] и адрес по делото: [*****], да заплати на основание чл. 558, ал. 7, вр. чл. 557, ал. 1КЗ на [*****], БУЛСТАТ [*****], с адрес: [*****], сумата от **1689,69 лева**, представляваща изплатено от [*****] на [*****] обезщетение за имуществени вреди за лек автомобил [*****], [*****], възникнали от ПТП, причинено от ответника на 31.10.2020 г. [*****], на [*****] с включени разноски за

определяне и изплащане на обезщетението, ведно със законната лихва от 24.04.2023 г. до окончателното плащане, както и сумата от **716,49 лева**, представляваща изплатено от [*****] на [*****] обезщетение за имуществени вреди за лек автомобил [*****], [*****], възникнали от ПТП, причинено от ответника на 31.10.2020 г. [*****], на [*****] с включени разноси за определяне и изплащане на обезщетението, ведно със законната лихва от 24.04.2023 г. до окончателното плащане,

ОСЪЖДА Б. П., ЛНЧ [*****], с регистриран на територията на Република България адрес:[*****] и адрес по делото: [*****], да заплати на основание чл. 78, ал. 1, вр. ал. 8 ГПК на [*****], БУЛСТАТ [*****], с адрес: [*****], сумата от **996,25 лева**, представляваща разноси за първоинстанционното производство.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____